

Vărsare în spațiu

Ioan Silvan

Vărsare în spațiu

Primești astfel contur de timp transfigurat,
tereîntorci la forma nălucirii,
e în vedeniile goale concentrat
esențialul spaimei și-al privirii,

sfidezi himera-ntocmai, când visele te lasă,
din densul vid revii strivit de fiare
stă în fântână setea întorsului acasă
și începutul unui drum de care,

trezit așa, din veghe, constăți că i-ai cedat
pământului, când brazdă, când ulcior,
echivalentul unui trup ciudat
deprins să fie pâine și ogor,

și te răsfrângi în urna din propria-ți structură;
decât himera-nfrântă, mai bine tu ucis,
există o lenevire nătângă, în măsură
să-și arboreze-n tine eternu-i paradis.